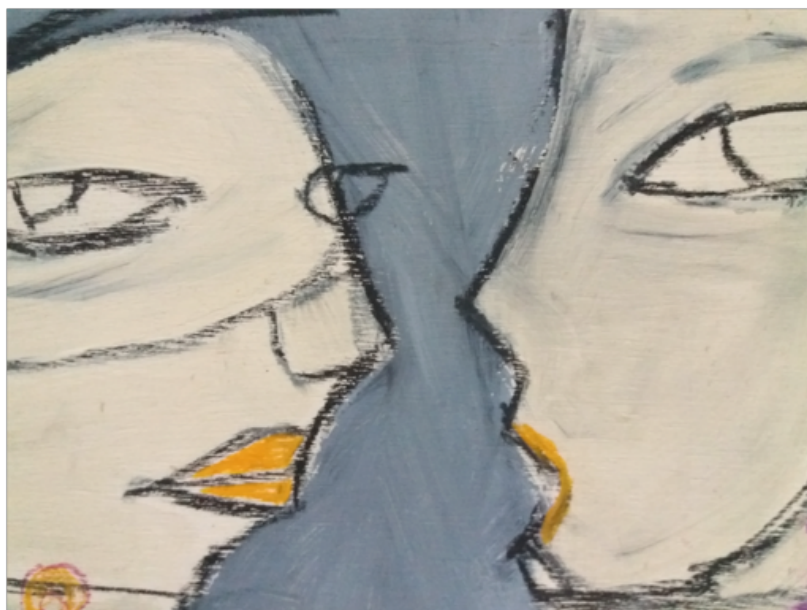

GAANDWEG MAGNIFICAT, een Buurtcantate

Liedjes van verlangen

Tekstcompositie en concept: Gert Jan Slump
Muziek: Nico Ph. Hovius
Buurtkoor o.l.v. Josefine Straesser

met teksten van:

Annelies Faber
Chris van Uden
Christa Dunger
Erica Meijers
Gertjan de Vries
Gert Jan Slump
Hans Kolkman
Jaap Buning
Judith van Dommele
Kyra Bohlmann
Maarten van Regteren Altena
Pieter Buijsman
Sophia Kwikkel

Nassaukerk
De Wittenkade 109
2 December 2018

fluit	Ruth Buning
	Maarten van Regteren Altena
klarinet	Hans van Herwaarden
altsaxofoon	Arjen Dijkstra
cello	Juju Koot
piano	Nico Ph. Hovius
spreekstem 1	Gert Jan Slump
spreekstem 2	Erica Meijers

Gaandeweg Magnificat, een buurtcantate

Een jaar geleden, op de eerste zondag van de kersttijd, kwam het idee op om weer een koorproject te doen met teksten van buurtgenoten en muziek van Nico Ph. Hovius. We hadden daar al drie maal ervaring mee. Een prachtig proces waarin we rond een thema bezig zijn met wat ons bezielt en bezig houdt, aan teksten werken, die Nico op muziek zet. Zo is laag voor laag een buurtcantate ontstaan. Het thema past bij de adventstijd, de vier weken voor kerst: verlangen.

Dertien mensen hebben in twee workshops teksten gemaakt. U vindt ze achter in dit boekje. Gert Jan Slump heeft daarvan een tekstcompositie gemaakt, de teksten voorin het boekje.

Op reis

Gert Jan heeft in zijn tekstcompositie gekozen voor het perspectief van de reiziger (Ik), die allerlei mensen ontmoet (Jij) en die vele verschillende woorden zoekt en vindt voor verlangen.

Het gaat over de ontdekkingsreiziger die vertrekt van een bekende kust naar onbekende oorden. Tijdens de reis staat de ontmoeting tussen 'Jij' en 'Ik' centraal.

Ieder mens heeft een reiziger in zich die wil ontdekken en zich verwonderen; die verlangt naar wat hij of zij achterliet; die nieuwsgierig is naar ervaringen van anderen; die soms beseft dat de plek waar hij/zij naar terugkeert niet meer dezelfde is als die vanwaar hij vertrok.

De stem van de ander (Jij) staat in het stuk centraal; die stem vertolkt de teksten van de deelnemers aan de schrijfworkshop. De woorden van de reiziger vormen het raamwerk.

De tekstcompositie doet denken aan de vorm van het Hooglied, de bijbelse tweespraak tussen een meisje dat zwerft door de stad en op zoek is naar haar geliefde. In de dienst om 11.00 uur, de opmaat naar de cantate, klinkt dan ook het Hooglied. Daarnaast horen we ook het verhaal van de drie wijzen uit het oosten. Ook zij gingen op reis, gedreven door verlangen.

In de buurtcantate worden de teksten door twee stemmen uitgesproken. Gert Jan Slump treedt op als de reiziger en Erica Meijers spreekt de 'jij'-stemmen uit. Het koor zingt daarop steeds - als in een Griekse tragedie - het commentaar. Nico Hovius heeft voor deze muzikale vorm gekozen om zo de kern van de

teksten goed te laten klinken: het koor vergroot steeds even uit dat wat de teksten te zeggen hebben. De vijf instrumentalisten kleuren met hun eigen geluid deze kernteksten.

Liedjes van verlangen

De verschillende ontmoetingen beginnen met muzikale intro's waar de teksten worden uitgesproken en U de gelegenheid hebt om daarbij ook de bronteksten van de verschillende buurtdichters door te lezen. Zo wordt U meegenomen in het ontstaansproces van deze liederen van verlangen.

De titel van de buurtcantate was aanvankelijk *Gaandeweg*, passend bij het perspectief van de reiziger. Maar gaandeweg hebben Nico en Gert Jan de titel uitgebreid tot *Gaandeweg Magnificat*. Zo verwijst het ook naar het lied van Maria, het Magnificat (betekenis: maakt groot). Dat bekende lied van verlangen van dat meisje dat in verwachting is en daarmee uitkijkt naar een *wereld omgekeerd*, waar machtigen hun plaats moeten inleveren en hongerigen worden verzadigd.

Verlangen: dat wat gaandeweg verandert?

foto voorkant: fragment van een schilderij van Otto, bezoeker van de Schakel

De buurtcantate werd mede mogelijk gemaakt door bijdragen van Vrienden van de Nassaukerk
Bewonersinitiatieven Westerpark.

1.1 (IK:)

Ik ben een reiziger
steeds wisselt mijn horizon
vertrekken van hier en gaan naar daar
en de terugkeer naar dat wat ik mis,
niet meer bestaat, of met de tijd
wankelt richting het onbekende

1.2 (JIJ:)

*Het is als muziek, aanwezig als lucht om je heen
grijp het dan, laat het klinken
vervlogen en toch aanwezig
om opnieuw gegrepen te worden
en dan krijgt het stem
wij geven het een stem, meerstemmig
komt het tot klinken*

Koor:

Het is als muziek aanwezig
als lucht om je heen.

Grijp het dan laat het klinken.

2.1 (IK:)

En ik vaar in jouw veilige haven
en ik wandel door jouw straten
ik vermoed iets tussen losse klinkers
fietsers, wandelaars en zwervers
hoor je zingen, zuchten , hunkeren
naar wat zomaar verdwenen lijkt

2.2 (JIJ:)

*Het is als stekend gemis
dat me bepaalt bij wat is ondergesneeuwd
Leven voorbij het gemis vraagt om overgave
om uitvliegen, de wijde wereld in
Uit de wachtstand losgeschud, wakker geroepen
ligt het voor het oprapen*

Koor:

Het is als stekend gemis
dat me bepaalt bij wat is ondergesneeuwd

3.1 (IK:)

Ik loop verder langs het water dat me
voert naar nog weer ruimer water
waar jij op zoek bent naar het grote licht
en je verbindt het een en ander
jouw woorden krijgen zomaar zinsverband
en voor ik het weet raak je me

3.2 (JIJ:)

*Ben ik ooit vrij genoeg
dat ik durf te omarmen
dat het bezit van mij neemt
dat ik met jou kan dansen
tot de zon ondergaat*

*Dat ons kind
als uit het niets
wordt geboren*

*Onbegrijpelijk licht
dat iedere morgen komt
en weer vrede vindt
in de kringloop
van chaos*

Koor:

Ben ik ooit vrij genoeg
dat ik durf te omarmen
dat het bezit van mij neemt
dat ik met jou kan dansen
tot de zon ondergaat

4.1 (IK:)

Verder dwaal ik door de stadse krochten
langs de kroegen en terrassen
tot ik aankom bij wat vertellen wil
van lang vervlogen dagen

4.2 (JIJ:)

*Een oude boom, onder de kruin
in de lommer van een lage zon
Een oude boom kent alle tijden
hoe na de storm de ruimte volgelopen is
De kroon werpt schaduwen rondom
Wie schuilt is veilig, maar ook verdronken
op een eiland dat het vasteland op afstand zet*

Koor:

Een oude boom, onder de kruin
in de lommer van een lage zon
Een oude boom kent alle tijden

5.1 (IK:)

Intussen slijt het licht en valt de schemer
en schimmen, grijpvingers, reiken
naar wat ons rest en ooit gegeven is:
wij die van geen wijken weten

5.2 (JIJ:)

*Vervulling dicht wat open is
tussen verlangen en gemis
wie schuilen wil zal welkom zijn
een schaduw lang*

*De dag is meer een doorgangshuis
wat lichter dan de nacht
wie vangen wil richte zich op
voor de buit valt*

Koor:

Vervulling dicht wat open is
tussen verlangen en gemis
wie schuilen wil zal welkom zijn
een schaduw lang

6.1 (IK:)

Tussen gashouder en watertoren
klinken jouw woorden als stemmen
die strijden met elkaar, gehoord
willen worden, sereen en onrustig

6.2 (JIJ:)

Ben jij daar al, die voor me uitgaat?

*Ongedurig is mijn wachten
een dolle hond rukt aan de ketting
een kind schaamt zich zacht*

Ben jij daar al, die mij optilt?

*Chaos overwoekert mijn dagen
in de echokamer van verlangen
enkel het kaatsen van ik in ik*

*Je hebt gezegd dat je zou komen
je hebt beloofd dat je zou blijven
jij, bent er altijd al geweest*

Koor:

Je hebt gezegd dat je zou komen
je hebt beloofd dat je zou blijven
jij, bent er altijd al geweest

7.1 (IK:)

De nacht gevallen, onbarmhartig
overvalt mij onvermoed gemis
zoek ik jouw woorden die mij brengen
naar een glimp van jouw bestaan

7.2 (JIJ:)

*Is het verbinden, is het een keuze
of, als mijn dromen: verder weg?
De blinden zijn gesloten
maar door een kier valt het licht.
Voorzichtig open ik een luik
om wat van ver komt dichterbij te halen.
Vertrouwen nadert schoorvoetend:
het licht stroomt binnen.*

Koor:

Vertrouwen nadert schoorvoetend:
het licht stroomt binnen.

8.1 (IK:)

Weer in het volle licht gekomen
gebeurt het, rond het middaguur,
en midden in het stadsgewoel
daar minnen wij vol liefdesvuur

8.2 (JIJ:)

*Ik zie je lippen en kan ze haast proeven
wat wil ik graag in jouw armen vertoeven
'k wil met mijn handen op jouw billen
mijn naam door jou bij mijn oor horen gillen
handen die wild door mijn haren heen woelen
jouw lichaam tegen het mijne aan voelen*

Koor:

Ik zie je lippen en kan ze haast proeven
wat wil ik graag in jouw armen vertoeven

9.1 (IK:)

Ik zie een stad die zindert van liefde
ik hoor een stad die hongert naar aandacht
ik voel een die stad reikhalst naar warmte
ik wil een stad met een beetje compassie

9.2 (JIJ:)

*Verlangen is bestaanbaar
heeft zin en geeft betekenis
De ander in een nieuw licht
en ik verander
omdat wij elkaar zien
De toekomst is zo begaanbaar
Wie ben jij
en wat word ik?*

Koor:

Verlangen is bestaanbaar,
De toekomst zo begaanbaar,
Wie ben jij
en wat wordt ik?

10.1 (IK:)

Ik mijmer aan de waterkant
op een warme zaterdag
samen met jou zoekend
naar verdere bestemming

10.2 (JIJ:)

*Waar gaan wij heen met ons verlangen
wat is er nu om voor te leven?
Onmisbaar voor een tevreden bestaan
zet het aan tot een volgende stap
een kompas op een eindeloze reis*

Koor:

Verlangen zet aan tot een volgende stap
een kompas op een eindeloze reis.

11.1 (IK:)

De mens zoekt richting
strijdt, worstelt, ruziet en betwist
wij zijn verscheurd, uiteengerukt
hoe temmen wij onszelf?

11.2 (JIJ:)

*In mijn gekwetst bestaan
raast een wild en heet verlangen
het heeft een naam: vergelding!
Hoe deze razernij
te stoppen en te keren
Is er een derde weg?
Wandelen door ontmoeten*

Koor:

in mijn gekwetst bestaan
raast een wild en heet verlangen

12.1 (IK:)

Er is geen weg terug
dan door de tijden heen
te gaan naar waar ik leef
met jou

12.2 (JIJ:)

*Vroeger woonde oom agent
hier met zijn koop'ren knopen
had jaren uitgezien
naar een betaalbaar huis
De tijd van toen was mild
maar niets blijft bij hetzelfde
er gelden and're wetten
er wonen and're mensen*

Koor:

De tijd van toen was mild
maar niets blijft bij hetzelfde
er gelden and're wetten
er wonen and're mensen

13.1 (IK:)

Dit is het dus

daar waar jij woont

hier kom ik aan bij jou

Dit is het dus!

13.2 (JIJ:)

Wonen, goed wonen,

mooi passend wonen

onze legitieme verlangens

als kleurige snoepjes op straat

in een stad aan de meest biedende geveild.

Wie raapt ze op?

Wie behoedt ze voor het zwerfvuil van ons Westerpark?

- tramlijn 10 buldert over de Kattenslootbrug -

Wie verlangt?

Wie durft?

Jij en ik?

Koor:

Onze legitieme verlangens

Wie raapt ze op?

Wie verlangt?

Wie durft?

Jij en ik?

Teksten uit de schrijfworkshops

Verlangen, wat is het?
Het is als muziek, aanwezig als lucht om je heen
Grijp het dan, laat het klinken
Vervlogen en toch steeds aanwezig
Om opnieuw gegrepen te worden

Het verlangen krijgt stem
Wij geven het een stem, meer stemmen
Het komt tot klinken

(naar de buurt toe)
Als een mens niet meer verlangt
- wat stelt zijn leven dan voor?
Hij is alleen, eenzaam, kil, gemis, genoeg
Voel de lucht die je inademt, word gewaar
- wie is daar?

Het verlangen aanspreken is de motor aanzetten
Wie? Jij? Ik?
Van jou, van mij
Aanspreken, het klinkt
Kijk naar de horizon
Die wijkt
Jij gaat je verlangen achterna

Judith van Dommele

II

Denkend over verlangen bracht me bij stekend gemis
Bepaalt me bij wat is ondergesneeuwd.

Leven voorbij het gemis vraagt om overgave,
om uitvliegen, de wijde wereld in.
Uit de wachtstand losgeschut, wakker geroepen.

Het ligt voor het oprapen.
Wat ik door de jaren heen zocht
lag binnen bereik,
ongrijpbaar en toch zo aanwezig.

Verlangen naar de ander,
Een kind, een vriend.

Uitbreken uit wat gevangen hield,
verlangen naar verbinding.

Leven uit verlangen,
naar een nieuwe aarde
van en voor iedereen.

Annelies Faber

Ik hoor hem al op afstand. Met luide stem gooit hij teksten de ruimte in die ik –
voorbij fietsend – niet versta. Wie hij op zijn weg tegenkomt is adres van zijn
geschreeuw. Mensen schrikken. Wat is het? Toorn, een aanklacht, frustratie,
onmacht, overwoekerd verlangen? Ik weet het niet. Ik ken hem al langer, ken
ook zijn vriendelijke en zachte kant. Als ik omkijk zie ik dat hij in zijn handen op
de rug een blikje bier vasthoudt. Weet dat de alcohol het heeft overgenomen.
Niet langer bereikbaar.

Annelies (bericht uit de buurt)

III - VERLANGEN

Onderweg naar de zon
knipperogend naar het licht
een lichaamskuil in de aarde

huid op huid
schurend en scheurend
zo gaat verlangen

zo zindert het vuur
uit de kern
onuitblusbaar

Ben ik ooit vrij genoeg
Dat ik durf het te omarmen
dat het bezit van mij neemt
dat ik met jou kan dansen
tot de zon ondergaat.

Dat ons kind
als uit het niets
om niet wordt geboren.

Teken van leven
als een vergezicht
dat verder dan de horizon reikt

Onbegrijpelijk licht
dat iedere morgen komt
en weer vrede vindt
in de kringloop
van chaos.

(Pieter Buijsman)

IV

Een oude boom. Onder de kruin
is het goed schuilen. In de lange schaduwen
van een lage zon

Een oude boom kent alle tijden
hoe na de storm de ruimte volgelopen is
De kroon werpt lange schaduwen rondom
Wie schuilt is veilig, maar ook verdronken
op een eiland dat het vasteland op afstand zet

Maarten van Regteren Altena

V

Vervulling dicht wat open is
tussen verlangen en gemis
een oefenplek voor lijdzaamheid
géén droeve nis

Welk type invloed brengen wij
hoe gaan wij maar 1 gang
wie schuilen wil zal welkom zijn
een schaduw lang

De dag is meer een / een soort doorgangshuis
wat lichter dan de nacht
waarin de voorbereiding ligt
als Boeddha bang

Van jacht als competitievorm
rest zo niet zoveel meer
wie vissen wil, richte zich op
voor de buit valt

Gertjan de Vries

VI – I Gebed

Ben jij daar al, die voor me uitgaat?

Ongedurig is mijn wachten:
een dolle hond rukt aan de ketting,
een kind schaamt zich zacht.

Ben jij daar al, die mij optilt?

Chaos overwoekert mijn dagen:
in de echokamer van verlangen
enkel het kaatsen van ik in ik.

Je hebt gezegd dat je zou komen
Je hebt beloofd dat je zou blijven.
Jij, bent er altijd al geweest.

VI - II

Gemurmel als 'misschien', 'of toch?' en 'toe!'
boven het vroege Westerpark,
waar de gister nog opgetuigde
opgetogen gashouder nadampt

van het draaien van luid stampend licht
in de hunkerende nachtmolen,
terwijl in nabije huizen inspraakteksten
door slapeloze hoofden bonsten.

Nevel vol 'wellicht', 'nu dan?' en 'ooit!'
tussen de zoete witte vlier,
waaraan lichtgroene draden
suikerspinverlossing nabeven.

Straks arriveert de afbouwploeg
en bouwt alles af.

Erica Meijers

VII

"Verlangen is de mogelijkheid tot verbinden,
of is het een keuze?

Wil en kan ik mij wel "altijd" verbinden met die keuze?
Ik vertrouw het niet, want wat wordt er dan mee gedaan?!
Mijn vertrouwen is geschokt merk ik,
dus lijkt het misschien meer op dromen,
dan blijft het verder weg.

De blinden worden gesloten,
maar door een kier komt licht binnen.
Voorzichtig open ik een luik.
Verlangen naar verbinding, om 't Verlangen van ver naar dichtbij te halen.

Met hart en ziel verbonden, Liefde toelaten;
Vertrouwen nadert schoorvoetend, het Licht stroomt binnen."

Sophia Kwikkel

VIII - ZINGEN LANGS DE WEG VAN VERLANGEN.

Materialisme:

Ik wil, ik wil, ik wil, ik wil meer, meer, meer
al heb ik ruim voldoende, ik wil meer telkens weer.

Eventueel als ostinato:

Ik wil, ik wil, ik wil, ik wil meer, meer, meer

En daar overheen:

Een breedbeeld tv, een nieuwe pc

Mijn eigen mobiel gaat al 6 maanden mee
mijn gitaar moet vervangen, mijn banjo is oud

Die grotere auto mis ik voor geen goud

Het laatste model van die prachtige schoen

En ook die jas mis ik voor geen miljoen

En dankzij dat hardhouten interieur

weet ik mijn leven is superieur

my favorite things:

Ik wil dansen en springen

muziek maken, zingen

van bloemen genieten

die zomaar opschieten

het lezen van boeken

familie bezoeken

naar buiten toe gaan

en zomaar heel even, zonder een reden, gedachteloos stil blijven staan

Lust:

Ik zag je lippen en kon ze haast proeven

wat zou ik graag in jouw armen vertoeven

'k wil met mijn handen op jouw billen

mijn naam door jou bij mijn oor horen gillen

handen die wild door mijn haren heen woelen

jouw lichaam tegen het mijne aan voelen

Hans Kolkman

IX

Verlangen, hoe ongrijpbaar
te groot, nog niet van mij

Ik kijk en zie
de onzek're stappen van een kind
hij kraait het uit,
valt
en lacht naar mij

Verlangen
het is bestaanbaar
heeft zin en geeft betekenis
De ander in een nieuw licht
en ik
verander
omdat wij elkaar zien
De toekomst is zo begaanbaar
Wie ben jij
en wat word ik?

Jaap Buning

X

Waar gaan we heen met ons verlangen?
Wat is er nu om voor te leven?
Verlangen is onmisbaar voor een tevreden leven.
Het zet ons aan tot een volgende stap
Een soort kompas voor iedereen
Een eindeloze levensreis
Is dat niet waar verlangen?

(Chris van Uden)

XI - Verlangen

1)

Verlangen strijdt soms tegen rede.

Wie van die twee zal dan zegevieren?

Als je wandelt op de kerkhof van je verlangens, Voel je dan soms niet ook spijt?

En: Hoe zijn ze overleden? Heel plotseling? Of
na een lang en kwelend ziekbed?

En: gebeurde er ooit ook eens --
Weeropstanding?

=====

2) Als ik gekwetst wordt in mijn binnenste,
ontstaat er een wild en heet verlangen
naar vergelding

Hoe moet ik omgaan met zo een verlangen?

In woedende woorden toch minstest!?
of - moet ik het dwingen de doodspil te nemen?

of - mag ik geloven dat er een derde weg is,
waar wandeling gebeurt
door ontmoeting?

Christa Dunger

XII - De buurt

Verlangen: de stad voor iedereen.

Triomfantelijk valt op de mat:

Te Huur

voor slechts viertienhondervijftig euro!

Vroeger woonde hier de politieagent
met zijn koperen knopen.

Hij had jaren uitgekeken
naar een betaalbaar huis.

Dankzij de woningwet kreeg hij die.

Nu trekt hij weg

er is geen wet

dan die van de sterkste

Jaap Buning

XIII

Verlangen naar verbondenheid
een gevoel niet aan inflatie onderhevig
het zoekt waardering voor verscheidenheid
want koesteren wat ons verbindt
is ook accepteren wat ons scheidt
met de onbevangingheid van een kind

Over de buurt

Wonen, goed wonen, passend wonen

legitieme verlangens, in een stad die aan de meest biedende wordt geveild

Onze verlangens liggen als kleurige snoepjes op straat,
wie raapt ze op

of doet ze belanden tussen het zwerfvuil van het Westerpark

Intussen buldert tram 10 over de Kattenslootbrug

Kyra Bohlmann

Westerparkschool
Gevelbord en mozaïek
op het van Hogendorpplein

Tanja Henn: Buurtlicht projectie op de Nassaukerk i.v.m. Gaandeweg